

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoEk/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714203274
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6714203274.5

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v exekučnej veci oprávneného: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXXXX/XXX, B. - E. A., právne zastúpeného: Advokátska kancelária Mgr. Marek Benedik, s. r. o., Rudnayovo námestie č. 1, 811 01 Bratislava, IČO: 47 247 959, proti povinnému: F. G. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX/X, B. - J., prechodne bytom A. J. K. XXX/XX, L., za účasti bývalej manželky povinného A. M. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. X, XXX XX B., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Jakubcom, so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Zámocká 30 pod sp. zn. EX 1055/2014, na uspokojenie pohľadávky oprávneného v sume 1.277.965,88 Eur s príslušenstvom, o návrhu A. M. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. X, XXX XX B. na zastavenie exekúcie zo dňa 22.04.2025, doručenom Okresnému súdu Zvolen dňa 23.04.2025, o odvolaní M. H. proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 17Er/144/2014-355 zo dňa 02. 05. 2025 v spojení s opravným uznesením č. k. 17Er/144/2014-415 zo dňa 18. 11. 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd návrh bývalej manželky povinného A. M. H. zamietol. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že poverením sp. zn. 17Er/144/2014 zo dňa 14.03.2014 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ladislava Jakubca so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 1.277.965,88 Eur s príslušenstvom na základe vykonateľného rozhodnutia - zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 60Zm 17/2013-13 zo dňa 13.09.2013. Uznesením č. k. 17Er/144/2014-175 zo dňa 05.05.2016 okresný súd „II. výrokom návrh M. H., nar. XX.XX.XXXX na zastavenie exekúcie zamietol a III. výrokom povolil odklad exekúcie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 15C/236/2014“. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 2CoE/30/2018-218 zo dňa 29.03.2018 výroky II. a III. predmetného uznesenia okresného súdu potvrdil; právoplatnosť nadobudli dňa 31.05.2018. V odôvodnení predmetného uznesenia odvolací súd uviedol, že: „Zo spisového materiálu je zrejmé, že exekučným titulom bol oprávnenému priznaný nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, preto oprávnenému vznikla povinnosť stanovená v § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnený doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie doručil súdu poštou v pondelok dňa 25.01.2016, preto toto (doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie) musel na pošte podať najneskôr dňa 22.01.2016, a teda včas.“

2. Dňa 23.04.2025 bývalá manželka povinného M. H. podala opätovný návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnila poukázaním na tú časť odôvodnenia predmetného uznesenia odvolacieho súdu, kde odvolací uviedol, že: „Oprávnený doplnenie návrhu doručil súdu poštou v pondelok dňa 25.01.2016, preto ho musel na pošte podať najneskôr dňa 22.01.2016, a teda včas“. V uvedenej súvislosti M. H. v opätovne podanom návrhu na zastavenie exekúcie uviedla, že „vychádzajúc z uvedenej textácie súd

iba predpokladal, že doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie bolo na pošte podané dňa 22.01.2016. Deň 22.01.2016 pripadá na piatok, ktorý je síce posledným pracovným dňom, avšak predmetné podanie mohol oprávnený podať na pošte aj v sobotu, pričom v sobotu bolo už 23.01.2016, teda po lehote. Ďalej M. H. v opätovne podanom návrhu na vykonanie exekúcie poukázala na § 243f ods. 4 Exekučného poriadku, podľa znenia ktorého „ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m)“ a na § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, podľa znenia ktorého „ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví“. Uviedla, že „nakoľko sa dostatočným spôsobom nepreukázalo, že oprávnený podal doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v zákonnej lehote, exekučné konanie by sa malo podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku ex offa zastaviť“.

3. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia odcitoval ust. § 243h ods. 1, § 243f ods. 1,2,3,4,5,6 a § 57 ods. 1 písm. m) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31. 03. 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) a uviedol, že pokiaľ M. H. vo svojom opätovne podanom návrhu na zastavenie exekúcie uviedla, že sa nestotožňuje s názorom odvolacieho súdu (vyjadreným v uznesení sp. zn. 2CoE/30/2018 - 218 zo dňa 29. 03. 2018), že oprávnený podal doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie včas, čo odôvodnila tým, že je iba domnienkou, že keď bolo doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie doručené okresnému súdu poštovou prepravou dňa 25.01.2016, tak toto doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie muselo byť oprávneným podané na poštovú prepravu dňa 22.01.2016, t. j. v zákonnej lehote, pretože doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie mohol oprávnený podať na poštovú prepravu aj v sobotu dňa 23.01.2016, čo je už po zákonnej lehote, tak považuje za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie si nemôže potom, čo v danej veci prebehlo odvolacie konanie vykladať inak skutkový stav, ako ho ustálil odvolací súd, ani naň inak aplikovať príslušné právne normy, nakoľko právny názor odvolacieho súdu je pre súd prvej inštancie záväzný, preto zamietol opätovne podaný návrh M. H. na zastavenie exekúcie konštatujúc, že neboli splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

4. Proti predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie sa M. H. (ďalej aj „odvolateľka“) odvolala a v odvolaní uviedla, že proti uzneseniu súdu prvej inštancie podáva odvolanie, ktoré odôvodňuje odvolacími dôvodmi uplatnenými podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Ďalej uviedla, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia iba stroho skonštatoval, že nie je oprávnený posudzovať rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré je pre neho záväzný, a teda že je rozhodnutím odvolacieho súdu viazaný a nie je oprávnený vykladať si inak skutkový stav ako ho ustálil odvolací súd. V uvedenej súvislosti odvolateľka v odvolaní uviedla, že so závermi prvoinštančného súdu sa nemôže stotožniť a uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie má vadu, pretože súd prvej inštancie sa nezaoberal skutkovým stavom a tiež preto, že súd prvej inštancie zle vyhodnotil aj právny stav, súvisiaci s ňou podaným návrhom na zastavenie exekúcie. Zdôraznila, že súd má a musí skúmať dôvody na zastavenie exekúcie, nakoľko v danom prípade ide o hmotnoprávnu podmienku vedenia exekúcie. V prípade, ak by takáto hmotnoprávna podmienka vedenia exekúcie nebola splnená, tak by nebol daný ani dôvod na vedenie a pokračovanie exekúcie. Takým postupom, aký zvolil súd prvej inštancie, by bolo „povinným“ podľa odvolateľky odobraté právo na spravodlivý súdny proces daný Ústavou SR. Odvolateľka v odvolaní ďalej uviedla, že Krajský súd v Banskej Bystrici v tej časti odôvodnenia uznesenia sp. zn. 2CoE/30/2018-218 zo dňa 29.03.2018, ktorú citovala v opätovne podanom návrhu na zastavenie exekúcie, iba konštatoval predpoklad. Súd prvej inštancie bol povinný riadne zistiť skutkový stav ohľadne včasnosti podania doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným, zistením ktorého a svojim rozhodnutím by nezmenil rozhodnutie odvolacieho súdu, v odôvodnení ktorého je uvedený iba predpoklad o včasnosti podania doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným. Odvolateľka v odvolaní ďalej uviedla, že prostredníctvom poštového podniku sa snažila zistiť, kedy bola podaná na poštovú prepravu predmetná zásielka oprávneného (doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie), preto poštovému podniku podala žiadosť o poskytnutie informácií, avšak poštový podnik nevedel vzhľadom na časový odstup jednoznačne zistiť, kedy mu bola predmetná zásielka oprávneného podaná na poštovú prepravu. Uviedla, že vzhľadom na skutočnosti, ktoré uviedla v odvolaní, ako aj vzhľadom na jej snahu zistiť u poštového podniku kedy bolo predmetné podanie oprávneného podané na poštovú prepravu, je podľa jej názoru daný dôvod na zastavenie exekúcie. Odvolateľka v závere odvolania odcitovala ust. § 243f ods. 4 Exekučného poriadku a zdôraznila, že pokiaľ súd alebo oprávnený nevie riadne a vierohodným spôsobom preukázať, že doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie bolo včas podané, tak musí byť exekúcia zastavená.

4.1 V závere odvolania odvolateľka navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil alebo aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že „návrhu bývalej manželky povinného A. M. H., nar. XX.XX.XXXX, N. X, XXX XX B. na zastavenie exekúcie zo dňa 22.04.2025, doručeného súdu dňa 23.04.2025 vyhovuje a konanie vedené Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 17R/144/2014, resp. vedené súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Jakobcom, so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Zámocká 30, 811 01 Bratislava pod sp. zn. EX 1055/2014 zastavuje a „povinným“ priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu“. K odvolaniu pripojila odvolateľka odpoveď na jej žiadosť o poskytnutie informácií zo dňa 14.04.2025, kde poštový podnik uviedol, že na základe informácií, ktoré má k dispozícii, nie je možné so 100 % istotou potvrdiť alebo vyvrátiť, že zásielka doručená okresnému súdu dňa 25.01.2016 (v pondelok) bola podaná v konkrétnych dňoch, ktoré odvolateľka v žiadosti o poskytnutie informácií uvádzala (23.01.2016, 24.01.2016, 25.01.2016).

5. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu odvolateľky prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne. Zdôraznil, že v danom prípade odvolateľka nepreukázala tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie, a teda nepreukázala, že doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie bolo oprávneným podané oneskorene. Ďalej uviedol, že odvolateľka v odvolaní vo vzťahu k ňou tvrdenému dôvodu na zastavenie exekúcie nesprávne a zavádzajúco poukazuje na § 243f ods. 4 Exekučného poriadku, pretože predpoklad danosti dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 4 sa vzťahuje k dôvodom na zastavenie exekúcie, ktoré sú uvedené v § 57 ods. 1 písm. m) a nie k tomu, či oprávnený doplnil návrh na zastavenie exekúcie v lehote podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, teda včas. Vo vzťahu k dôkazu, ktorý odvolateľka pripojila k odvolaniu, oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu odvolateľky uviedol, že odvolateľka predložila tento dôkaz v rozpore s ust. § 366 CSP ako novotu, navyše tento dôkaz predložený odvolateľkou nepotvrďuje to, že oprávnený podal doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie oneskorene. Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia podľa oprávneného uviedol jasné a zrozumiteľné dôvody, pre ktoré návrh M. H. na zastavenie exekúcie zamietol, a preto jeho rozhodnutie nie je nepreskúmateľné. Neobstojí preto ani námietka odvolateľky, že jej súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil uplatniť procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z obsahu odvolania odvolateľky nie je podľa oprávneného zrejmé, k akej procesnej vade malo v konaní dôjsť, nie je zrejmé, aké navrhnuté dôkazy neboli vykonané a nie je zrejmé v čom súd prvej inštancie pochybil pri právnom posúdení veci. Zdôraznil, že proti argumentu súdu prvej inštancie, ktorý spočíva vo viazanosti predchádzajúcim rozhodnutím, odvolateľka v odvolaní neuviedla žiadne relevantné námietky. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie odvolateľky v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Podľa § 243h ods. Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

8. Podľa § 243f ods. 1, 2,3,4,5 a 6 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona. Na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako. Exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú. Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m). Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví. Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

9. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom pre vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

10. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolateľkou v odvolaní uplatnených odvolacích dôvodov a z nich vychádzajúcej odvolacej argumentácie odvolateľky.

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že uznesením č. k. 17Er/144/2014-175 zo dňa 05. 05. 2016 okresný súd prvou výrokovou vetou rozhodol, že podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku pokračuje v exekúcii, nakoľko oprávnený doplnil návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v lehote podľa odseku 1 § 243f Exekučného poriadku a súd nezistil dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, treťou výrokovou vetou povolil odklad exekúcie až do právoplatného skončenia konania vedeného pod spisovou značkou 15C/236/2014 pred Okresným súdom Bratislava III. a druhou výrokovou vetou zamietol návrh M. H. na zastavenie exekúcie s odôvodnením, že „proklamovaný vzťah oprávneného a povinného nevznikol zo spotrebiteľskej zmluvy“, a teda neboli naplnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Odvolací súd uznesením č. k. 2CoE/30/2018-218 zo dňa 29. 03. 2018 uznesenie okresného súdu, tak ako je vyššie uvedené, v druhej a tretej výrokovej vete o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie a o povolení odkladu exekúcie potvrdil, pričom v odseku 17. odôvodnenia svojho uznesenia (nesprávne označenom M. H. v opätovnom návrhu na zastavenie exekúcie ako odsek 16.) uviedol, že zo spisového materiálu je zrejmé, že exekučným titulom bol oprávnenému priznaný proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou nárok zo zmenky, preto oprávnenému vznikla povinnosť stanovená v § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a vysvetlil, prečo – z akých dôvodov považuje záver súdu prvej inštancie o včasnosti doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným za správny.

12. Po prejednaní odvolania odvolateľky odvolací súd uvádza, že odvolateľka svoj opätovne podaný návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 22. 04. 2025 argumentačne založila na polemike s názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici, vyjadreným v odseku 17. odôvodnenia uznesenia sp. zn. 2CoE/30/2018-218 zo dňa 29. 03. 2018, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 17Er/144/2014-175 zo dňa 05. 05. 2016 v druhej a tretej výrokovej vete potvrdil a v ktorom Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zaujal stanovisko k splneniu povinnosti oprávneného, vyplývajúcej z ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku (v zmysle ktorého bolo potrebné, v prípade ak exekučným titulom bol priznaný nárok zo zmenky doplniť v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku návrh na vykonanie exekúcie v lehote uvedenej v ust. § 243 ods. 1 Exekučného poriadku) tak, že doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie bolo oprávneným z tam uvedených dôvodov podané včas. Súd prvej inštancie správne nepovažoval takto odvolateľkou odôvodnený, opätovne podaný návrh na zastavenie exekúcie za opodstatňujúci zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, v dôsledku ktorej skutočnosti ho správne zamietol. Odvolateľka v odvolaní neuviedla žiadne také argumenty, ktoré by relevantným spôsobom spochybnili správnosť záverov súdu prvej inštancie, vedúcich súd prvej inštancie k zamietnutiu návrhu na zastavenie exekúcie. Spôsobilým zvrátiť správnosť záverov súdu prvej inštancie nebol (a ani ako novota predložená odvolateľkou až v odvolacom konaní nemohol byť) dôkaz pripojený odvolateľkou k odvolaniu - odpoveď Slovenskej pošty, a. s. zo dňa 14. 04. 2025 na žiadosť M. H. o poskytnutie informácií „či list doručený Okresnému súdu Zvolen bol podaný (oprávneným) na niektorej z otvorených pôšt v nasledujúcich dňoch: 23. 01. 2016 (sobota), 24. 01. 2016 (nedeľa), 25. 01. 2016 (pondelok)“, pretože z obsahu tohto dôkazu predloženého odvolateľkou v prílohe odvolania za použitia žiadneho prípustného a akceptovateľného spôsobu výkladu jeho obsahu nevyplývajú skutočnosti tvrdené odvolateľkou, a to že oprávnený nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku včas.

13. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, tak ako je vyššie uvedené, podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.